

Cỏ may tím

Cô thấy mình và Long, quãng thời gian qua cả hai người đã cố gắng làm một diễn viên đóng thế trong tình trường nhưng đều thất bại. Những vai diễn vô nghĩa ấy khiến cô và anh đang phải trả giá nặng nề.

- Cắt!... Thôi ta nghỉ, mai lại tiếp tục.

Tiếng đạo diễn Hùng vang lên khiến cả đoàn làm phim hớn hờ, cùng thu dọn đạo cụ trở về lán. Trang quệt nước mắt, bì bõm lội lên bờ bước đến chỗ thay trang phục. Cô không biết, có một đôi mắt luôn dõi theo mình suốt từ đầu buổi quay.

Kiều Trang là diễn viên trẻ nhất của Hãng phim Nam Đô. Có năng khiếu diễn xuất từ nhỏ nên sau khi tốt nghiệp Trường Đại học Sân khấu Điện ảnh, cô đã được nhiều đạo diễn mời đóng phim. Các đạo diễn đều khen Trang có chất giọng tốt, diễn tự nhiên, nhất là tài "hô biến" nước mắt xuất hiện như mưa. Là một thiếu nữ thành thị nhưng cô lại hóa thân rất tốt những nhân vật là cô gái thôn quê, mồ côi, bôn ba chợ búa. Như bộ phim Cỏ may tím đang quay này cũng vậy, Trang đóng vai một thiếu nữ vùng cao. Những cảnh nhân vật nữ đi làm nương hay vào rừng kiếm củi, nấu ăn... Trang diễn xuất đều được đạo diễn Hùng rất khen. Mặc dù mọi người trong đoàn làm phim cũng có lời ra tiếng vào về mối quan hệ giữa cô và Hùng song Trang bỏ tất cả ngoài tai. Cô luôn tự hào mình có nhan sắc và tài năng. Cô mới ra trường chưa lâu nhưng liên tiếp được mời làm diễn viên chính các bộ phim, lại mới "ẵm" giải "Diễn viên triển vọng" trong phim Trăng non đầu núi tham gia Liên hoan phim toàn quốc năm ngoái.

Giữa hè nhưng không khí ở bản vùng cao thật dịu mát, chả bù cho những ngày trên thành phố, suốt ngày Trang chỉ biết quanh quẩn trong phòng, chán lại lang thang shopping. Cô lần bước ra ven suối. Trăng đêm nay sáng và đẹp quá, giá lúc này có Hùng ở đây thì tốt biết bao. Chiều nay, anh vội vã lái xe về thành phố nói có công chuyện một tuần, để lại cô ở đây với biết bao nỗi cô đơn. Mặc kệ mọi người nói gẫu, nói xa rằng Hùng đã có vợ và con ở trong Sài Gòn, Trang vẫn lao vào anh như một con thiêu thân. Từ hồi là sinh viên thực tập, gặp anh, cô đã có cảm tình. Ra trường, Trang được Hùng đặc cách nhận về Hãng phim. Anh còn nói nếu cô đồng ý, anh sẽ ly hôn vợ- người mà trước đây anh bị ép lấy chứ chẳng hề yêu để cưới cô. Nhưng sự nghiệp của anh và cô đều đang trên đà thăng tiến, vì tình yêu và tương lai của hai người, cô hãy cho anh thời gian. Cô tin anh, đã chờ, cứ như vậy suốt mấy năm nay.

Ngồi xuống mỏm đá to trơn nhẵn, Trang đưa đôi chân thon dài, trắng nõn khỏa nước. Dòng suối mát lành ru vỗ cô. Tay cô mân mê chiếc dây chuyền trên cổ. Đó là món quà Hùng đã tặng để ngỏ lời cầu hôn cô năm ngoái. Dây chuyền nhẹ bằng vàng trắng gắn nước hắt lên ánh sáng lấp lánh. Trang chột thờ dài. Dù rất yêu Hùng, song nhiều lúc cô không khỏi chạnh buồn khi nghĩ đến tình yêu của hai người. Cô và anh lúc nào cũng phải bí mật. Ngoài mặt, đôi khi cô còn bị anh nghiêm khắc quát vì những cảnh quay không đạt. Có nên tiếp tục yêu và chờ đợi Hùng không? Biết bao lần cô đã tự hỏi như thế. Có phải cô đang phá vỡ hạnh phúc gia đình anh ấy? Vợ và hai con anh không hề có lỗi... Nhưng rồi Trang lại tự bào chữa cho mình. Tình yêu thì có gì sai. Cô yêu anh và anh cũng yêu cô. Hai người đến với nhau thật lòng, như tri kỷ. Trên đời này, đâu phải dễ tìm một tình yêu như thế. Thôi thì cô lại tiếp tục chờ, cô tin, tình yêu sẽ cho cô sức mạnh để chiến thắng tất cả...

Mê mải với dòng suy nghĩ, tay cầm từng viên đá cuội ném xuống dòng suối, Trang không để ý dưới nước, một con rắn đang trườn tới. Nhanh như cắt, con rắn chồm lên, xì xì xộc cái bạnh sang hai bên và dớp vào chân cô. Cô chỉ kịp hét lên: "Rắn, rắn, cứu... cứu... với" rồi ngất xỉu.

Cô mở mắt, thấy mình đã nằm trong lán. Mọi người vây quanh cô: Tỉnh rồi, tỉnh rồi. Chị chuyên trang điểm bê bát thuốc mới sắc đến cạnh:

- Em uống đi. Thuốc của ông kè chữa rắn cắn nổi tiếng vùng này. Lần sau đừng đi đâu lang thang buổi tối một mình, ở đây hoang vu, nhiều rắn lắm...

Uống xong, Trang tỉnh táo hơn một chút. Cô được kể lại, mình bị rắn hổ mang bạnh cắn. May là lúc ấy có anh Long trong đoàn làm phim phát hiện, kịp thời dùng chính tóc rối của Trang để đánh tan máu ở vùng chân bị cắn và gạc vết thương không để chất độc chạy vào cơ thể. Sau đó, anh đã nhanh chóng cõng cô về. Trong bản có thầy thuốc chữa bệnh rắn cắn giỏi nên tính mạng cô đã qua cơn nguy hiểm. Cô dõi mắt nhìn ra phía cửa lán và thấy một người đàn ông cao lớn vạm vỡ, da đen sạm đang đứng nói chuyện với mọi người. Thì ra là anh ta, một tay diễn viên đóng thế. Hồi mới về, chắc đã gặp anh ta vài lần nhưng cô không nhớ. À, phải rồi, có hôm anh ta còn đưa chai nước mời nhưng Trang từ chối. Cô không thích mấy người kiểu đó. Ngay từ dáng người và cả cách nói năng đã thể hiện sự cục cằn. Họ không có tài năng gì ngoài việc đóng thay diễn viên chính toàn cảnh đánh đấm, máu me và nguy hiểm mà mỗi lần quay cô chả dám xem.

Long trầm ngâm ngồi dưới lán, rút chiếc kèn amonica ra thổi. Anh là người sống kín đáo nên chẳng mấy khi tâm sự cùng ai. Mọi người trong Đoàn chỉ biết anh là diễn viên đóng thế tên Long, nhà ở thành phố, ngoài làm ở hãng phim anh còn mở một lò võ thuật, thể thôi. Với ai, cần giúp gì anh rất nhiệt tình nhưng đề chuyện trò thân tình, anh không muốn. Mỗi khi buồn, vui anh đều tìm đến tiếng kèn.

Cả đời Long mơ ước được là diễn viên, dù là vai phụ chứ chẳng cần diễn viên chính nhưng thi ba bốn lượt vào Trường Đại học Sân khấu Điện ảnh đều hỏng. Được anh bạn cùng học võ giới thiệu, anh vào làm diễn viên đóng thế ở Hãng phim Nam Đô. Ban đầu, thấy anh quá vất vả và nguy hiểm, nhiều lần về nhà với không ít vết thương trên người, mẹ anh khuyên nên tìm công việc khác. Long còn đang băn khoăn thì... đúng cái hôm gặp cô bé diễn viên mới về Đoàn tên Kiều Trang, anh đã quyết định mình sẽ gắn bó ở Hãng phim này lâu dài. Anh nhận thấy càng ngày mình càng yêu Trang nhiều hơn. Mấy lần anh quan tâm mời nước hay che ô cho cô đều bị gạt đi. Từ đó, anh lặng lẽ quan sát và ngầm bảo vệ cô. Khi cô diễn, anh chỉ dám ngó từ xa. Nhiều lúc định ngỏ lời nhưng anh đã dừng lại vì biết cô và đạo diễn Hùng có tình cảm với nhau.

Làm ở Hãng phim này nhiều năm, Long không lạ gì đạo diễn Hùng. Hùng có tài, ga lăng lại đa tình nên chuyện nhiều cô thích không có gì là lạ. Dù đã có vợ và hai con ngoan ngoãn, xinh xắn nhưng anh ta vẫn bí mật có người tình. Mà lạ thật, cô nào cũng trẻ, xinh và yêu anh ta vô điều kiện. Nhìn Trang đau khổ mỗi khi anh ta về nhà thăm vợ con, những lúc Trang cô đơn, thả mình trong quán bar, say say tỉnh tỉnh gọi tên Hùng, Long thấy lòng quặn thắt, cảm giác như có lỗi. Đôi lần, Long lấy hết can đảm để nói chuyện nghiêm túc với Trang về đạo diễn Hùng nhưng đến phút cuối anh lại từ bỏ ý định. Đúng, anh có là gì của Trang đâu? Anh yêu đơn phương thôi chứ cô ấy còn không cả thèm quan tâm anh tên gì, nhà ở đâu...

Việc vợ Hùng bay từ Sài Gòn ra thăm chồng và gặp riêng Kiều Trang cả Hãng phim Nam Đô không ai là không biết. Mọi người cứ chờ một cơn nổi giận tam bành như những bà vợ thường tình vẫn làm khi biết chồng mình có bồ mà bà ta trút lên Kiều Trang. Nhưng lúc ra về, ai cũng ngạc nhiên khi thấy cảnh vợ chồng Hùng tình tứ đi bên nhau, chào và cười rất tươi với Trang, hẹn khi nào có dịp lại ra chơi. Chuyện gì đã xảy ra giữa họ?

Chỉ có Long là rõ. Hôm ấy anh đã vô tình nghe được câu chuyện giữa vợ Hùng và Trang. Bà ấy nói không muốn cô phải khổ, hy sinh cả đời con gái vì một mối tình không có tương lai. Bà ấy nhẹ nhàng mà sâu cay khen Trang xinh đẹp, tài năng thế sao lại chấp nhận là "vợ hờ"- món đồ chơi đáp ứng cảm xúc nhất thời của đàn ông. Trang khóc. Bất chợt, cô thấy mình cô độc và hạnh phúc với cô sao quá chênh vênh. Vợ Hùng

nhếch mép: "Cô có biết không, anh ấy đã tuyên bố rằng, sẽ không bao giờ ly hôn, dù giữa chúng tôi có lúc không còn hạnh phúc! Vì vậy, tôi mong cô hãy suy nghĩ kỹ và quyết định. Nếu chọn anh ấy, cả đời cô chỉ là tình nhân mà thôi!". Lời người đàn bà nhẹ bồng mà như mũi dao xiên vào tai cô. Trang có sai không khi yêu Hùng? Và người đàn bà kia có sai không khi chẳng còn yêu nữa mà cứ bám mãi đòi anh không để cô len chân vào? Trang vô cùng hoang mang. Đứng sau cánh cửa, Long thấy như chính mình là người đang bị xúc phạm, chẳng cần suy tính, anh chạy vào khoác tay Trang và nói:

- Trang là người yêu tôi! Xin chị đừng làm tổn thương cô ấy nữa.

Cả Trang và người đàn bà kia đều sững sốt. Trang nhìn anh không chớp. Đôi mắt cô vẫn nhật nhòa lệ, luống cuống. Nhưng lúc ấy, cô như người chết đuối vớt được cọc, quay sang vợ Hùng, ngẩng cao đầu:

- Vâng, xin chị đừng hiểu lầm. Em... em và anh Long yêu nhau lâu rồi chứ không có chuyện như chị nghĩ đâu!

Người đàn bà thoáng chút ngỡ ngàng rồi đưa mắt nhìn hai người, giấu nụ cười mỉa:

- Thật thế sao? Vậy chúc mừng hai em! Cố gắng mà giữ tình yêu của mình em nhé!- Trước khi rời đi, chị ta nháy mắt đầy ẩn ý với Long.

- Anh, anh Long... sao anh lại làm thế?

- Xin lỗi Trang, nếu như có điều gì làm Trang... Nhưng... tôi... tôi yêu Trang từ ngày em mới về Hãng phim này rồi. Tôi không muốn nhìn em khóc, tôi...

- Được, vậy từ giờ anh là bạn trai của em- Trang lau nước mắt, tiến lại gần và ngả đầu vào vai Long.

Tối ấy, Trang không sao ngủ được. Nghĩ đến cảnh Hùng lạnh lùng, không một lời bênh vực khi vợ anh ta mạt sát mình, Trang lại khóc. Từ ấy, cô dùng Long như một đòn trả thù. Đi đâu Trang cũng muốn Long bên cạnh mình. Mọi người thấy Trang và Long như đôi sam gắn bó với nhau không rời. Đôi khi, trước mặt Hùng, Trang còn cố tình ôm Long, vút cổ xuống và đặt vào môi anh một nụ hôn nồng thắm.

Nhưng rồi không hiểu sao, sau lần Hùng gặp riêng Trang xin lỗi, rồi giải thích, cô lại đồng ý đi ăn cùng Hùng. Hai người đã có một buổi tối thật lãng mạn bên nhau và cô đã bỏ qua hết cho Hùng. Cô tiếp tục mù quáng tin vào tình yêu tươi sáng với tương lai Hùng vẽ ra: Vài năm nữa thôi, anh và em sẽ chính thức kết hôn!

Thời gian sau đó với Trang thật khủng khiếp. Hạnh phúc bên Hùng và đôi khi giận dỗi anh, cô lại quay sang thân thiết với Long. Nhưng dù ở bên người nào, cô cũng cảm thấy không thanh thản. Còn Long, đôi mắt lúc nào cũng buồn thẫm thẫm, nhưng anh vẫn không hề có một lời phản nản...

Mọi người trong Đoàn làm phim chia sẻ với nhau rất nhiều về lễ kỷ niệm 20 năm ngày cưới của vợ chồng Hùng đăng trên mạng xã hội. Trang vờ như không để ý nhưng cả buổi, cô chẳng thể tập trung quay. Thảo nào, tối qua cô điện thoại, Hùng không bắt máy. Cô nhắn tin và gọi lại thì thấy đầu dây bên kia không liên lạc được...

Phó Đạo diễn gọi loa hô to, bắt đầu cảnh quay trên thác. Trang ngồi bất động, nghĩ đến những bức ảnh Hùng cùng vợ con vui vẻ, tình cảm trong nhà hàng, cô lại ghen ngào. Cứ thế, nước mắt cô tuôn chảy. Tiếng Phó Đạo diễn:

- Tốt, diễn sâu vào, cầm lá thư xé ra, vứt đi.

Trang bật dậy, cầm lá thư nhòe ướt xé vụn. Bỗng chốc, tờ giấy chỉ còn là những chấm trắng nhỏ xíu hư ảo bay giữa dòng nước ào ào cuộn xiết. Trong vô thức, chân cô bước đi về phía thác. Cả Đoàn phim hết hoảng. Tình huống này không có trong kịch bản, sao Trang lại làm vậy, nguy hiểm quá. Có tiếng hét to dừng lại. Long đang buộc dây chuẩn bị cho một cảnh thể nhảy trên thác, thấy vậy nhanh chóng lao ra ôm lấy Trang, đưa cô trở lại. Nhưng khi mọi người vừa đón được Trang thì sợi dây thừng buộc trên người Long bỗng nhiên bị tuột. Long lao đảo rồi ngã nhào xuống, mất tích giữa bọt trắng xóa tung trào.

Nhiều giờ sau, mọi người mới tìm thấy Long. Trang là người mừng nhất khi biết Long còn sống. Rất may, anh đã nhanh trí đu mình vào một cành dây leo rậm rạp cạnh sườn thác nhưng đầu và chân đều bị thương nặng do đập phải đá.

Cả đêm ấy, ngồi trong khoa cấp cứu nhìn Long hôn mê, Trang thấy vô cùng ân hận. Cô luôn dẫn vật mình là người đã gây nên hậu quả này cho anh. Bác sĩ đã chẩn đoán, chân Long có thể hồi phục nhưng sẽ mất nhiều thời gian, còn não bị ảnh hưởng vì chấn động mạnh. Sau này, anh phải từ bỏ nghề diễn viên đóng thế và chỉ làm được những công việc nhẹ nhàng...

Tối cuối tuần, Trang đẩy xe lăn đưa Long đi dạo trong công viên. Đập vào mắt cô là hàng loạt tấm poster treo trên đường phố giới thiệu lịch chiếu rạp bộ phim Cỏ may tím. Cô thần thờ nhớ lại lời Hùng nói với mình ban chiều ở Hãng phim: "Cảm ơn em! Nhờ có em mà Cỏ may tím nổi như cồn. Chưa đầy một tháng, nó đã "đốt cháy" các rạp, cho chúng ta trên 40 tỷ đồng tiền vé, là bộ phim có doanh thu mở màn cao thứ hai cả nước". Thấy Trang hồ hững đón nhận thông tin nóng sốt ấy, Hùng bỏ kính, rời bàn làm việc, tiến sát đến phía sau và ôm chặt eo, đôi mắt thèm khát, mơn trớn từ cổ xuống ngực cô: "Tên và hình ảnh của em đang ngập tràn trên các tờ báo và trang mạng xã hội đấy em biết không? Chắc chắn em sẽ "ẵm giải" diễn viên chính xuất sắc trong năm nay cho mà xem. Tối nay, mình đi ăn chúc mừng sự kiện này nhé?". Trang gạt tay Hùng ra, khề khàng nói: "Em biết rồi, xin lỗi anh nhưng hôm nay nhà em có việc, em xin phép về trước". Cô lao ra xe, mở khóa, phóng như ma đuổi, bỏ mặc Hùng sau lưng nhìn theo thẳng thốt...

Long ngơ ngẩn ngất một bông hoa dứa nước, cười ngô nghê: "Đẹp quá, tím quá!". Bỗng dưng Trang bật khóc như một đứa trẻ. Long nghe tiếng sụt sịt, quay người lại nhìn Trang rồi cười hề hề, đưa chùm hoa ra trước mặt cô ý chừng như dỗ dành.

Dáng vẻ ấy của Long càng làm Trang đau đớn hơn. Cô thấy mình và Long, quãng thời gian qua cả hai người đã cố gắng làm một diễn viên đóng thế trong tình trường nhưng đều thất bại. Những vai diễn vô nghĩa ấy khiến cô và anh đang phải trả giá nặng nề. Cô chưa xót ngược nhìn bầu trời đêm nay không trăng, chỉ có vô số vì sao nhỏ xíu nhấp nháy. Trước đây, Long từng nói khi nào buồn, hãy nhìn lên bầu trời và đếm, ánh sao sẽ cho cô hy vọng tươi đẹp. Cô khề lằm nhằm: một ngôi, hai ngôi, ba ngôi, bốn ngôi, năm ngôi...

Mai Linh Lan

Thái Nguyên, tháng 7-2016